818/09

Den 4. maj 2009 blev i sag nr. 74.523:

xxxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxx x

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har haft familieforsikring i Danske Forsikring, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med en brandskade og et anmeldt tyveri.

Klageren har anmeldt en omfattende brandskade i sin daværende lejlighed den 31/10 2007 samt et tyveri den 5/11 2007 af smykker og penge.

Klageren har fremsat krav om erstatning for kontanter på 62.000 kr., for smykker på 31.600 kr. og for løsøre på 210.074,40 kr., i alt 303.574,40 kr.

Selskabet har afvist at dække kontanterne med henvisning til manglende dokumentation for kravet. Smykkerne har selskabet erstattet med skønsmæssigt 15.000 kr. og løsøret med 80.703,25 kr.

Endvidere er klageren utilfreds med, at selskabet har foretaget fradrag i erstatningen for sparet husleje i forbindelse med genhusning og for krav fremsat af boligselskabet som følge af misligholdelse af genhusningslejemålet med 15.300 kr.

Selskabet har ved skrivelse af 10/10 2008 over for nævnet bl.a. anført:

"**Sådan har vi behandlet sagen**
Selskabets taksator besigtigede brandstedet fredag den 2. november 2007, og blev mandag den 5. november 2007 kontaktet af klagers tolk, som forklarede, at klager havde fortalt hende, at der var stjålet nogle smykker fra lejligheden, ligesom der var brændt eller stjålet nogle kontanter fra lejligheden. Dette havde klager konstateret denne mandag.

Sagen blev overgivet til nærmere undersøgelse hos selskabets skadeinspektør K.M., der udfærdigede en intern rapport i sagen, jf. vedlagte kopi af skadeinspektørens rapport.

Undersøgelse foretaget af Dansk Brandteknisk Institut
Som det fremgår af skadeinspektørens rapport, er brandstedet blevet undersøgt af Dansk Brandteknisk Institut ved J.R. fredag den 2. november 2007. Ved undersøgelsen konstaterede han, at branden ikke var startet ved en kortslutning i de elektriske installationer. Han kunne ikke forklare, hvordan branden så var startet. Undersøgelsen viste dog, at branden med sikkerhed var startet i sengen i soveværelset. Der blev ikke fundet spor efter brandbare væsker, andre materialer eller effekter, som kunne have startet branden.

Oplysninger modtaget fra viceværten
Skadeinspektøren har også talt med viceværten for området, hvor lejligheden ligger. Viceværten forklarer, at han på branddagen fik at vide af politiet, at han skulle udskifte låsen i lejlighedens indgangsdør, da der først kunne komme en tekniker til stedet to dage senere. Viceværten skulle være den eneste, der havde nøgle til stedet. Han skiftede låsen få timer efter de sidste brandfolk forlod stedet.

Fredag den 2. november 2007 låste han døren op for politiets tekniker og selskabets taksator.

Mandag den 5. november 2007 låste viceværten døren op for klager, klagers søster og klagers datter. De var inde i lejligheden for at hente tøj og andre personlige ejendele. Viceværten så ikke, hvilke effekter de tog med sig der fra. På et tidspunkt under opholdet ledte de efter noget i soveværelset. Da det var ret mørkt i lokalet, tilbød viceværten at hente en lommelygte på sit værksted. Dette tilbud tog klager imod. Viceværten hentede lommelygten på værkstedet ca. 50 meter fra lejligheden. Da han kom tilbage til lejligheden med lommelygten, stod klager, søsteren og datteren og rodede i sengen i soveværelset. Han vidste ikke, hvad de ledte efter, ligesom han ikke vidste, om de fandt det, de søgte.

De forlod lejligheden med nogle poser. For viceværten så det ud, som om der var tøj i poserne. Viceværten låste herefter døren til lejligheden igen.

Tirsdag den 6. november 2007 låste viceværten op for Skadeservice Danmark og klager. Skadeservice Danmark tog nogle billeder i lejligheden og havde en samtale med klager.

Viceværten har ikke låst nogen ind i lejligheden ud over de nævnte tidspunkter.

Skadeinspektørens besigtigelse af brandstedet
Selskabets skadeinspektør og taksator foretog inspektion af brandstedet mandag den 12. november 2007. Billedmateriale fra brandstedet er vedlagt til nævnets orientering.

I soveværelset sås det tydeligt, at branden var startet i sengen, idet der var brandsøjler op ad væggen ved siden af sengen. Der var ikke brændt ned bag eller under sengen. Der var ikke rodet rundt i asken i sengen, men en pude var vendt om, og pudens stofside var vippet væk, hvorved pudens fyld var blottet. Fyldet var ikke brandskadet.

Lågerne på garderobeskabet i soveværelset havde stået åbne under branden, idet der var meget tilsodet på hylderne, samt på det tøj og de effekter der lå eller hang i skabet. Det sås tydeligt, at der ikke var rodet i tøjet eller effekterne på hylderne i skabet.

På en af hylderne var der fjernet en genstand, idet der var et hvidt område på hylden, som ville have været tilsodet, hvis der ikke havde ligget noget under branden. Der var helt tydeligt ikke rodet rundt på omhandlende hylde, ligesom der ikke var flyttet rundt på tingene på hylden, eller fjernet andet fra hylden. De effekter, der var tilbage på hylden, lå med sikkerhed på samme sted som under branden.

Klagers beskrivelse af hændelsesforløbet
Skadeinspektøren har talt med klager om hændelsesforløbet.

Klager fortalte, at hun bor alene i lejligheden med sine fem børn. Hun modtager sprogundervisning på en skole i V.

På branddagen sendte hun sine børn i skole i tidsrummet fra kl. 07.15 til 08.00. Efter børnene var sendt af sted, lagde klager sig til at sove på sofaen i stuen. Hun vågnede kl. 8.30, hvorefter hun gik i bad, gjorde sig i stand og tog tøj på. Tøjet tog hun fra garderoben i soveværelset. Hun huskede ikke, om hun lukkede skabslågerne, inden hun forlod lejligheden. Klager redte ikke sengen, inden hun forlod lejligheden.

Klager oplyste, at hun er ikke-ryger, og at der heller ikke er nogen af hendes børn, der ryger. Hun har aldrig besøg af rygere. Denne morgen havde klager ikke tændt stearinlys eller haft ild i andre ting. Hun havde haft tændt elektrisk lys samt brugt andre elektriske apparater.

Klager skulle med bussen fra stoppestedet på den anden side af vejen kl. 9.49, idet hun skulle på sprogskole i V.

Klager oplyser, at hun forlod lejligheden ca. kl. 9.35. Hun lukkede døren til lejligheden, stillede sin taske uden for døren og gik ned med skraldeposen i skraldespanden ca. 15 meter fra lejlighedens indgangsdør. Hun fortsatte hen til sit redskabsrum/cykelskur ca. 40 meter fra lejligheden. Her låste hun sig ind, idet hun skulle skifte sko. Hun låste skuret og gik tilbage til lejlighedens indgangsdør. Hun huskede ikke, om hun kortvarigt åbnede indgangsdøren, eller om hun blot låste den. Hun var ikke inde i lejligheden. Hun lugtede ikke røg fra lejligheden, ligesom hun ikke bemærkede noget mistænkeligt. Hun låste indgangsdøren, tog sin taske og gik rundt om ejendommen, krydsede landevejen og stillede sig ved busstoppestedet for at vente på bussen. Hun ventede på bussen i ca. 10 minutter.

Fra busstoppestedet havde klager frit udsyn til den franske altandør i sit soveværelse samt vinduerne til de to børneværelser i lejligheden.

Bussen ankom kl. 9.49. Sammen med andre passagerer steg klager på bussen. Hun satte sig ved siden af en dame, hun kendte. Inden bussen kørte, sagde denne dame til klager, at det røg ud fra den franske altandør i hendes soveværelse. Klager konstaterede også dette.

Hun steg af bussen og løb over til sin lejlighed, hvor hun låste sig ind ad indgangsdøren. Hun gik ind i gangen, videre ind i køkkenet og videre ind i stuen, men der var så meget røg, at hun vendte om og gik ud af lejligheden. Hun lod indgangsdøren stå åben. Klager løb tilbage til vejen, hvor hun standsede en forbipasserende bil. Bilisten alarmerede 112. Hun løb

tilbage til ejendommen. Hun opholdt sig uden for lejligheden til brandvæsnet og politiet ankom.

Klager oplyste, at da hun forlod lejligheden for at gå ned med skraldeposen, bemærkede hun, at hendes nabo så, at hun forlod lejligheden. Hun forklarede, at hun og naboen havde et dårligt forhold til hinanden. Hun havde en mistanke til, at det var naboen, der havde påsat branden. Hun mente, at han i det tidsrum hun var nede med skraldeposen og i skuret for at skifte sko, havde været inde i lejligheden og påsat branden. Forespurgt oplyste hun, at naboen aldrig tidligere havde været i hendes lejlighed.

Et vidnes beskrivelse af hændelsesforløbet
Skadeinspektøren har desuden talt med et vidne, V.P., der kørte med pågældende bus som klager. Han forklarer, at han allerede var i bussen, da han så klager gå over vejen fra M. til bussen, som holdt ved stoppestedet. Klager steg på bussen og satte sig ved siden af sin søn, som var i bussen sammen med andre skoleelever. På sædet ved siden af klager sad sønnens klasselærer. Mens bussen stadig holdt stille, sagde en pige: 'Det brænder i lejligheden' og pegede mod klagers lejlighed. Det var P.s fornemmelse, at pigen vidste, at det var klager, der boede i lejligheden. Han var ikke klar over, om klager hørte pigens reaktion. Klager reagerede i hvert fald ikke. Klasselæreren sagde nu til klager, at det brændte i klagers lejlighed. Dette fik klager til at se i retning af sin lejlighed. Klager rejste sig, steg af bussen, og gik over vejen og forsvandt rundt om ejendommens hjørne. Kort efter kørte bussen.

Politiets undersøgelse af sagen
Under selskabets behandling af sagen blev vi kontaktet af V. Politi og orienteret om, at de havde sigtet klager for brandstiftelse i forbindelse med pågældende brand i klagers lejlighed. Efterfølgende blev vi dog orienteret om, at politiet havde besluttet at opgive påtalen mod klager.

Vi har afvist at dække kontanter på grund af manglende dokumentation
Klager har oplyst, at der var tale om 62.000 kroner. Pengene opbevarede hun i et bundt i den ene af to puder i sengen. Der var lynlås i puden, så det var muligt at lægge pengene ind i pudens fyld. Mandag den 5. november 2007 konkluderede hun, at sengen og dyner var så medtaget af branden, at pengene måtte være gået til ved branden.

Vedrørende kontanterne forklarede klager, at hun tog kørekort i 2004, og at hun dengang begyndte at spare penge sammen til at købe en bil. Hun sparede kun sammen af de overskydende børnepenge, som hun hævede fra kontoen i banken og lagde ind i puden i sengen. Det har derfor ikke været muligt for klager at dokumentere pengene i form af kontoudtog fra klagers private konto.

Forespurgt har klager oplyst, at det kun var hende selv og hendes 16-årige datter, som havde kendskab til, at pengene lå i puden i sengen. Klager havde ikke fortalt andre dette, ligesom hun ikke havde vist andre pengene.

Skadeinspektøren har også talt med H.N. fra V. Kommune, der fungerer som tolk for klager, når denne skulle have ordnet noget ved kommunen. H.N. havde ikke kendskab til, at klager havde kontanter liggende i omhandlende pude i hjemmet.

Forespurgt har klager desuden oplyst, at hverken hun, eller dem hun var sammen med den pågældende mandag, havde rodet i sengen. Hun forklarede, at ingen af dem havde rodet efter andet end posen med smykkerne, ligesom de ikke havde fjernet noget fra soveværelset.

Denne oplysning strider imod viceværtens oplysning om, at han så klager rode i sengen mandag den 5. oktober 2007. Ligeledes ses det tydeligt på de vedlagte fotos i skadeinspektørens rapport, at der er rodet/vendt en pude i sengen, efter at politiets tekniker og selskabets taksator var på stedet fredag den 2. oktober 2007. Ingen af de to nævnte personer har rørt omhandlende pude.

Ifølge klager selv var der ingen andre end klager selv og hendes datter, der havde kendskab til pengene i sengen. Selskabet finder det helt usandsynligt, at andre skulle lede efter noget i omhandlende pude, når der tydeligt ikke var rodet efter noget andre steder i lejligheden.

Kriminalteknisk Afdeling ved Å. Politi har oplyst, at brændte pengesedler normalt kan spores, hvis området, hvor pengesedlerne var opbevaret, ikke er totalt udbrændt. Metaltråden fra pengesedlerne vil normalt ligge tilbage. Politiets undersøgelse af brandstedet viste ikke noget om, der skulle have ligget penge på det oplyste sted.

Det påhviler klager at dokumentere eller sandsynliggøre sit krav.

På baggrund af de nævnte oplysninger finder vi ikke, at klager har godtgjort at have været i besiddelse af et sådant beløb på skadetidspunktet, hvorfor vi har afvist at yde dækning af de anmeldte kontanter, jf. vedlagte kopi af selskabets brev til klager af 7. februar 2008. Selskabet finder det desuden usandsynligt, at pengene skulle være brændt i sengen, uden at dette kunne spores af politiet, ligesom det også findes usandsynligt, at pengene skulle være fjernet af andre, idet der ikke var andre end klager selv og hendes datter, der havde kendskab til, at pengene lå i puden.

Vi har betalt en skønsmæssig erstatning for smykkerne
Klager har anmeldt tyveri af smykker til en værdi af i alt 31.600 kroner. Vedrørende smykkerne har klager forklaret, at der var tale om tre sæt guldsmykker, hvoraf de to var hendes døtres. Sættene bestod af to øreringe, en halskæde og en fingerring. Smykkerne var købt i D. i 2003 af klagers tante, som er bosiddende i D. Tanten havde foræret smykkerne som gave til klager under et ophold i D. Derudover var der to sæt guldøreringe og 8 guldarmringe, nogle købt i D. og andre i B. Klager huskede ikke i hvilke butikker, ligesom hun ikke huskede præcist, hvornår købene var foretaget.

Klager oplyser, at hun havde kvitteringer og købsbeviser på alle smykkerne, men at disse lå i samme pose som smykkerne. Klager har derfor ikke været i stand til at dokumentere størrelsen af kravet.

Klager forklarer, at hun havde set posen med smykkerne ligge på sin vante plads på hylden i skabet i soveværelset, umiddelbart inden hun forlod lejligheden. Hun forklarede desuden, at hun mandag den 5. november 2007 ville tage smykkerne med sig. Hun konstaterede da, at posen med smykkerne var væk. Hun rodede rundt i effekterne på hylden for at være sikker på, at posen ikke havde forputtet sig bag eller under noget andet. Hun fandt dog ikke posen, hvorfor hun konkluderede, at smykkerne måtte være stjålet.

Ifølge klager var det kun klager selv og hendes datter, der havde kendskab til smykkernes placering i posen i klædeskabet. Hun havde ikke fortalt andre dette, ligesom hun ikke havde vist andre smykkernes placering.

Skadeinspektørens besigtigelse af brandstedet viste, at lågerne på garderobeskabet i soveværelset havde stået åbne under branden, idet der var meget tilsodet på hylderne, samt på

det tøj og de effekter der lå og hang i skabet. På en af hylderne var der fjernet en genstand, idet der var et hvidt område på hylden, som ville have været tilsodet, hvis der ikke havde ligget noget under branden. Modsat klagers oplysning var der helt tydeligt ikke rodet i effekter på hylderne i skabet, heller ikke på omhandlende hylde, ligesom der ikke var flyttet rundt på tingene på hylden eller fjernet andet fra hylden. De effekter, der var tilbage på hylden, lå med sikkerhed på samme sted som under branden.

På baggrund af oplysningerne finder vi det sandsynliggjort, at klager har haft nogle smykker liggende på hylden i skabet. Men da klager ikke har kunnet dokumentere eller sandsynliggøre størrelsen af kravet, har vi alene tilbudt en skønsmæssigt fastsat erstatning for smykkerne på 15.000 kroner, jf. selskabets brev til klager af 7. februar 2008.

Selskabets opgørelse af løsøret
Under et møde med klagers tolk samt Skadeservice Danmark har selskabets taksator opgjort erstatningen for det ikke renoverbare brandskadede løsøre til i alt 80.703,25 kroner, jf. vedlagte kopi af selskabets brev til klager af 22. februar 2008.

Klager har ikke ønsket at kommentere opgørelsen ud over, at hun mente, at sofaen og sengen var forkert værdifastsat. Vi skal dog fastholde opgørelsen af løsøret, herunder den vurderede erstatning for sofa og seng, idet taksator har undersøgt priserne hos henholdsvis B. og en møbelhandler.

Klagers krav for løsøret lyder derimod på 210.074,40 kroner, hvilket krav ikke ses dokumenteret eller sandsynliggjort fra klagers side.

Selskabet har gjort fradrag i erstatningen
Selskabet har gjort fradrag i erstatningen for sparet husleje samt for skader forvoldt af klager under genhusningen, jf. selskabets brev til klagers advokat af 16. juni 2008.

Forsikringen dækker alene dokumenterede merudgifter i forbindelse med genhusningen, og da selskabet har betalt de samlede omkostninger forbundet med genhusningen, har vi gjort fradrag i erstatningen for sparret husleje. Boligselskabet S.J. oplyser, at klager i første omgang betalte husleje for november 2007 på 5.194 kroner, men at beløbet efterfølgende er blevet tilbagebetalt klager via flytteafregningen, jf. vedlagte kopi af udskrift fra flyttesagen samt vedlagte kopi af skrivelse af 9. oktober 2008 fra boligselskabet. Boligselskabet oplyser desuden, at klager ikke har betalt husleje for december 2007 på 5.194 kroner og januar 2008 på 5.016 kroner. Klager har således sparret husleje for i alt 15.404 kroner, hvilket beløb vi har fratrukket erstatningen.

Klagers advokat gør gældende, at det kun er husleje for december 2007 og januar 2008, der ikke er betalt, jf. vedlagte kopi af skrivelse af 24. juni 2008 fra klagers advokat. Vi antager hermed, at advokaten er enig med selskabet i, at der i hvert fald kan ske fradrag for sparet husleje for december og januar.

På trods af advokatens påstand om, at klager skulle have betalt husleje for november 2007, og beløbet ikke skulle være blevet tilbagebetalt klager, har vi ikke modtaget dokumentation herfor. På det foreliggende grundlag skal vi derfor fastholde, at der skal ske fradrag for sparret husleje for alle tre måneder. Vi skal fortsat opfordre klagers advokat til at kontakte boligselskabet for en afklaring af spørgsmålet om tilbagebetaling af husleje for november 2007.

Fra boligselskabet har vi desuden fået oplyst, at klager har påført lejligheden, hvor hun blev genhuset, skader for et beløb på 22.430,46 kroner, jf. vedlagte kopi af skrivelse af 25. marts 2008 fra boligselskabet med synsrapport.

Som nævnt har selskabet betalt de samlede omkostninger forbundet med genhusningen, inklusiv det nævnte beløb for udbedring af skaderne, direkte til boligselskabet. Ifølge de oplysninger, selskabet i første omgang modtog fra boligselskabet, kunne alle de påførte skader betragtes som misligholdelse, hvorfor vi i første omgang trak det fulde beløb for skaderne fra den udbetalte erstatning.

Efter vi modtog nævnets brev, har vi dog set på sagen på ny. For at lade enhver tvivl komme klager til gode, bad vi boligselskabet om at gennemgå skaderne i genhusningslejligheden og foretage en fornyet vurdering af, om nogle af skaderne kan betragtes som normal istandsættelse frem for misligholdelse.

På baggrund af boligselskabets fornyede gennemgang kan skader for i alt 15.300 kroner betragtes som misligholdelse, jf. vedlagte kopi af mail fra boligselskabet af 8. oktober 2008. De øvrige skader betragter vi derimod som normal istandsættelse, som selskabet betaler. Vi udbetaler derfor yderligere 7.130,46 kroner til klager.

Vi fastholder, at der gøres fradrag i erstatningen med 15.300 kroner for de skader, der udgør misligholdelse af lejligheden.

Vi kan ikke udbetale yderligere
Idet vi henviser til ovenstående, kan vi sammenfattende konkludere, at vi på det foreliggende grundlag ikke kan udbetale yderligere erstatning for de anmeldte effekter. Vi er imidlertid indstillet på at tage sagen op til fornyet overvejelse, hvis vi modtager yderligere dokumentation fra klager.

Vi indstiller herefter sagen til afgørelse for nævnet."

Klagerens advokat har ved skrivelse af 7/11 2008 til nævnet bemærket, at klageren fastholder, at hun var i besiddelse af alle de effekter, der fremgår af den fremlagte "frasorteringslister" af 19/11 2007. I advokatens skrivelse hedder det endvidere:

"Det er ikke muligt at fremskaffe yderligere dokumentation for tab af kontanter og smykker, da alle kvittering samt billeder af smykker er brændt.

Efter branden fik min klient hjælp til optælling og udarbejdelse af lister over ødelagte ting fra en bekendt, B.K.

Til nærmere dokumentation for ovennævnte vedlægges som bilag … kopi af skrivelse af 15. oktober d.å. fra B.K.

Topdanmarks øvrige undersøgelser.
Min klient er ikke sigtet for brandstiftelse og jeg mener derfor, at Topdanmarks ensidige opfattelse af årsagen til branden er helt uden betydning for sagens afgørelse.

Selskabets fradrag i erstatningen.

Det fastholdes, at der er betalt husleje for november måned, jfr. flytteafregning. Min klient kan tiltræde, at der ikke er betalt for december og januar.

Min klient bestrider, at have påført skader på lejligheden, hvor hun blev genhuset udover normalt slid.

At boligselskabet og Topdanmark kan blive enige om, at skader for i alt kr. 15.000,00 kan betragtes son misligholdelse, er - mod min klients protest - ikke tilstrækkelig dokumentation for misligholdelse.

På vegne min klient skal jeg derfor fastholde. at der ikke er grundlag for modregning.

Det samlede erstatningskravs størrelse.
Som det fremgår af skrivelsen fra Topdanmark. boede min klient på brandtidspunktet alene i lejlighed med sine 5 børn.

I forbindelse med branden mistede min klient og børnene langt hovedparten af deres ting.

Topdanmark har pr. d.d. udbetalt ca. kr. 60.000.00 (kr. 41.045,79 for løsøre + kr. 15.000,00 for smykker + kr. 7.130,46 for løsøre), hvilket ikke har kunnet dække min klients rimelige udgifter til køb af tøj og møbler."

Af den i klagerens advokat skrivelse nævnte erklæring fra B.K. af 15/10 2008 fremgår bl.a.:

"Undertegnede har kendt, M., igennem nogle år og har bistået med hjælp til forskellige praktiske ting, bl.a. med optælling og udarbejdelse af liste over ødelagte ting efter branden i hendes lejlighed. Vi har kørt rundt til diverse forretninger for at finde anskaffelsespriser på de ødelagte ting, og vi står meget uforstående overfor Top Danmarks vurdering af værdien af det brandskadede. Det kan på ingen måde anskaffes til det af forsikringen fastsatte beløb.
Der er for os ingen tvivl om at M. har haft de 62.000 kr. som er meldt stjålet, til at ligge i lejligheden. Vi ved at hun sparede op til at købe en bil."

Af skrivelse fra selskabet til klageren vedrørende opgørelsen af løsøret af 22/2 2008 fremgår bl.a.:

"Den 21.02.2008 har vi, sammen med din tolk H.N., og fra Skadeservice Danmark … K.G. og K.B., gennemgået dine lister, som er en liste over det løsøre, som Skadeservice Danmark hjemtog efter branden, og den liste der er udfærdiget over det ikke renoverbare løsøre, hvilket stadig er opbevaret hos Skadeservice Danmark …

Vi har gennemgået og påført priser
Jeg havde forinden mødet fået udfærdiget en ny liste over det ikke renoverbare løsøre, som jeg sammen med Skadeservice Danmark har gennemgået og prisfastsat.

Den nye liste blev fremlagt, men du ønskede ikke at kommentere listen ud over, at du mente at sofaen og din seng var forkert værdifastsat.

Vi har undersøgt priserne på sofaen hos B., og prisen for sengen hos en møbelhandler, og vi vil herefter fastholde den vurderede erstatning, som fremgår af listen
…
Jeg vedlægger kopi af erstatningsopgørelsen
Jeg vedlægger fotokopi af erstatningsopgørelsen til brug for din viderebehandling af sagen.

Økonomioversigt

Tilbudt kontanterstatning	
Liste 1.	10.949,80 kr.
Liste 2.	4.128,95 kr.
Liste 3.	5.275,80 kr.
Liste 4.	2.087,60 kr.
Liste 5.	2.201,50 kr.
Liste 6.	2.591,90 kr.
Liste 7.	4.201,85 kr.
Liste 8.	1.984,00 kr.
Liste 9.	13.450,00 kr.
Liste 10.	7.185,85 kr.
Liste 11. incl. gulvtæpper og sofa	21.096,00 kr.
Liste 12. Vurdering af nypriser fra A.	5.550,00 kr.
I alt	80.703,25 kr.
Selvrisiko	- 1.823,00 kr."

Nævnet har fået forelagt såvel klagerens lister af 19/11 2007 som Skadeservices Danmarks lister af 15/2 2008 over løsøre, der ikke har kunnet renoveres, samt fotos fra brandstedet.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet med henvisning til manglende dokumentation har afvist at yde forsikringsdækning for de anmeldt stjålne/brændte kontanter og har fastsat erstatningen for smykkerne skønsmæssigt som sket.

Nævnet finder endvidere ikke grundlag for at kritisere, at selskabet i erstatningsudbetalingen har fradraget sparet husleje for klageren. Om klageren har misligholdt lejemålet i en sådan grad, at selskabet har været berettiget til at fradrage et beløb som sket, har nævnet ikke grundlag for at afgøre.

Hvad angår klagerens løsørekrav finder nævnet på det foreliggende grundlag at måtte lægge til grund, at selskabets opgørelse i det store og hele svarer overens med klagerens egne værdifastsættelser. Under hensyntagen hertil og til det af selskabet i øvrigt anførte, finder nævnet ikke at kunne pålægge selskabets at udrede større erstatning.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre, om selskabet har været berettiget til at modregne beløb for misligholdelse af det midlertidige lejemål.

Klagen i øvrigt kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand